

Zaterdag

den 31 October.

FRANKFORT, den 27ten October.

Bezigten met Odezza, van den 6^{den} Jozor, melden het volgende: Lord Durham heeft den 3^{den} zijne quarantaine geëindigd. Een piket kozakken verzegelde hem van de quarantaine tot aan het hotel Richelieu, hetwelk hij bewoont en voor hetwelk eene eerewachter met een vaandel geplaatst was. Bij zijne intrede in de voor hem bestemde vertrekken, werd hij door den stedelijken commandant, den brigade-generaal van het garnizoen, den politie-meester en den stads ontsien ontvangen. Spoedig daarop verscheen de gouverneur-generaal, de graaf Woronoff, vergezeld van den gouverneur der stad, om den lord te begroeten. Lord Durham legde nog denzelfden dag een bezoek af bij den gouverneur-generaal en spijzigde bij den Engelschen consul-generaal, den heer P... Den volgenden dag maakten de vreemde consuls Franke-opwachting bij den gezant, die toen ook de in Odezza woende Engelschen ontving.

In een der dagbladen leest men het volgende omtrent dezen gezant. Men is zeer verlangend het eigenlijke oogmerk der reis van lord Durham naar Petersburg te vernemen. Sommigen beweren, dat het Engelsche kabinet opzettelijk dezen zeer liberalen lord naar het Petersburgsche hof heeft gezonden, om door hem, zoo mogelijk, uit te vorschen of Frankrijk niet eene dubbele rol speelt, en terwijl het schijnbaar bij het viervoudig verbond blijft, heimelijk eene verbintenis met de noorderlijke alliantie zoekt. Doch bijaldien zoo iets op het tapijt mogt zijn, zal het waarschijnlijk den lord, bij al zijne schiranderheid, wat moeilijker vallen, dit uit te vorschen, dan het voor den Engelschen consul te Tunis was, om de kuiperijen der Franschen met Mustapha-Bey aldaar te vernemen.

Hoe ver men in Zwitserland gedeeltelijk nog van eenen geregelten loop van zaken verwijderd is, mogen de twee volgende voorvallen aantonen. Te Domleschg, in Grauwbunderland, zond onlangs een grondeigenaar en lid van den Landesraad, wien het ooft-stelen verdroot, aan den pastoor een papier, om van den kansel af te lezen, toe, waarbij hij allen, die hem nog verder ooft ontstelen zouden, voor vogelvrij verklaarde. De pastoor van zijnen kant maakte ook geene de minste warigheid om het stuk af te lezen. — Te Høgg, bij Zurich, was de militie opontboden. Daar de officieren niet tijdig genoeg verschenen, lazen de gemeenen de namen af, en legden hun gezamenlijk straf op. Alleen de commandeur kwam vrij. Eenigen der gemeenen werden, wegens deze eigendunkelijke handelwijze, met geldboeten, en de schuldigen met een dag arrest gestraft. Maar aan den anderen kant werd weder aan den commandeur, wegens zijn te laat komen, eene geldboete opgelegd.

BRUNSWIJK.

Te Brunswijk had onlangs een jongman uit den middelstand in eene onbezonnen rede zich tegen den hertog vergrepen. De zaak werd ruchtbaar, en de justitie bemoeide er zich mede. De gevoelens der rechtgeleerden waren verdeeld; sommigen spraken van eene gevangenisstraf van drie maanden, anderen van eene gevangenisstraf van zoo vele jaren. Middelerwijl verzocht de beangstigde vader van den jongman om audiëntie bij den hertog. Deze liet hem terstond toe, en de bevende grijsaard wilde juist zijn verzoek aan den hertog uitstameren, toen de edele jonge vorst hem vriendelijk bij de hand vatte en tot hem zeide: «Genoeg, oude man, ik weet wat gij begeert. Jonge lieden spreken te veel, en denken er dikwijls weinig bij. Ga naar huis en zeg uwen zoon, dat hij voortaan voorzigtiger is; wij willen aan de zaak niet meer denken.» — Met vrengdetranen in de oogen verliet de getrooste vader den edelmoedigen vorst, en de gansche stad deelde in zijne blijdschap.

PARIS, den 27ten October.

Gisteren is voor het hof van assisen behandeld de aanklagte, wegens eerebreuk, van den heer de Broglie, president van den raad van ministers, tegen den verantwoordelijken beheerder van het dagblad de Nieuwe Minerva, en tegen den persoon van Latapi, hoofd-officier, die bij de armee van don Carlos heeft gediend. Deze zijn reeds door den generaal Latapi sprak op eene wandeling bij de Tuilerien tusschen eenige personen over Spanje, inzonderheid ook over don Carlos, wiens zaak hij als gunstig en als zegevierende beschouwde. Er verscheen een ar-

tikel in het ministeriele ochtendblad in den geest der oordeelvellingen van Latapi. De personen, die zijne gesprekken gehoord hadden, schreeven dit artikel aan hem toe. Hij ontkende dit op eene wijze, alsof hij het bevestigde, en zeide dat hij eene memorie aan den minister de Broglie had medegedeeld. Dit een en ander werd aan den verantwoordelijken schrijver van de Nieuwe Minerva verhaald. Hij maakte er gebruik van in zijn dagblad, om de ministers te beschuldigen, dat zij met don Carlos handelen. Het ministeriele avondblad meldde, op last van den heer de Broglie, dat hij aan deze zaak geheel vreemd was, Latapi nooit gezien of gesproken had en nooit eenig geschrift van hem ontvangen had. De Nieuwe Minerva hield echter vol en gaf nieuwe bijzonderheden op. Er volgde eene nieuwe, stellige logenstraffing. De verantwoordelijke beheerder van de Nieuwe Minerva hield ruggespraak met den generaal Latapi. Deze gaf zijne gezehden nog voor waar uit, en teekende eenen brief, waarbij hij te kennen gaf, dat de ontkenning van het ministeriele avondblad niet gegrond was. Dese brief werd, met honende aanmerkingen tegen den minister, in de dagbladen geplaatst. Te gelijker tijd begaf Latapi zich echter naar den procureur des konings, en legde voor denzelfden eene verklaring af, dat al hetgeen hij van het mededeelen eener memorie aan den minister de Broglie gezegd had, slechts scherts was geweest, en hij dezen minister nooit gesproken had. — Dit is in het kort het geval, waarover de minister aanklage wegens eerschennis heeft gedaan. Latapi heeft int raadzam geoordeeld, niet voor het hof te verschijnen. De verantwoordelijke beheerder van de Nieuwe Minerva, de heer Sarrans, heeft zich daarmede trachten te verdedigen, dat hij ter goedertrouw had gehandeld, zonder echter te verklaren, waarom hij juist dien hem geheel onbekenden Latapi geloofd, en een ter-goeder naam staand minister des Konings voor een onbeschaamden leugenaar gehouden had. Zijn advocaat bragt in het midden, dat er tegen de ministers moeilijk wat te bewijzen viel. De advocaat van den minister zeide daarop, dat hij door dezen gemagtigd was, om, wanneer de tegenpartij zijne dwaling erkende, niet op zijne veroordeeling aan te dringen; doch, dat bijaldien men zoo op eene slinksche wijze nog zou willen volhouden, hij dezelve zou moeten eischen.

De aangeklaagde Sarrans schijnt te hoogmoedig te zijn geweest om zijne dwaling te erkennen, heeft het althans niet gedaan. Daarop is hij en Latapi door de jurij schuldig verklaard, en zijn ze beiden veroordeeld, Sarrans tot 15 dagen gevangenis en 2000 fr. boete, en Latapi tot 2 maanden gevangenis en 2000 fr. boete. — De staatkande is bij dit proces niet aangeroerd, alleen heeft de procureur-generaal verklaard, dat het Fransche ministerie steeds de bevestiging van den troon der jonge Koningin van Spanje blijft wenschen en zich opregtelijk aan het viervoudig verbond blijft houden.

— Het ministeriele avondblad behelst de volgende tijdingen uit Spanje: «St. Sebastiaan wordt op nieuw door de Carlsten geblokeerd. Cordova is don Carlos in de Alava gevolgd; hij heeft eene divisie aan de Arga gelaten, ten einde de fortificatiewerken, inzonderheid die van de brug van Laraga, welke zeer aanmerkelijk zijn, te bewaken. De Carlsten hebben gebrek aan wapenen voor de nieuwe ligting, welke zij gedaan hebben, en waarvan er vele deserteren. De centrale junta te Cadix, Grenada en Malaga houdt zich staande.

's GRAVENHAGE, den 28sten October.

Heden ten half 12 ure is de commissie der Staten-Generaal, belast met het den Koning aanbieden van het door dezelve vastgesteld adres, in antwoord van Z. M. aanspraak bij de opening der vergadering, bij Hoogstdenzelven toegelaten, en heeft de voorzitter der Eerste Kamer, W. F. graaf van Reede, namens de beide Kamers, aan Z. M. aangeboden het navolgende adres:

«Sire! Het is voor de Staten-Generaal eene aangename gewaarwording telkens, bij de opening hunner Vergadering, aan Uwe Majesteit de hulde toe te brengen van hunnen eerbied en gehechtheid. Zij verheugen zich, dit heden op nieuw te mogen doen, en betuigen aan U. M. innigen dank voor de van Hoogstdenzelven te dier gelegenheid afgegevene mededeelingen.

«Ontwaarden zij daaruit, aan de eene zijde, met genoegen af te bevestigen de betrekkingen met de vreemde mogendheden van een vreedzaam aard zijn, zoo moeten zij echter, aan de andere zijde, het

Fluctuatien der prijzen:

Holland. 2½ opende 55½, viel tot 55½ en bleef 55½; 5 pCt. 101½ a 101½, bij zeer geringe affaare; kansbiljetten 24½ gedaan; van oud sijndikaat werden kleine postjes a 95½ en ¼ en van nieuwe iets a 79½ en ¾ gedaan; aandeelen handelmaatschappij 117 ⅓ a 117 ⅓.

Spanje. Alle schuldbrieven van dit land verkeerden in eene zeer gedrukte houding; 5 pCt. perpetuelen openden 29½, vielen tot 29 en bleven nog tot dezen koers met verkoopers; 3 pCt. vielen van den openingsprijs van 17½ tot 17½; Fransche uitgestelde 14 a 14; obligatiën cortes 28½, ⅓, ⅓, ⅓; met verkoopers gebleven; Ardoin's groote stukken 41½ a 41½, kleine 42½ a 42½.

Rusland. Oude en nieuwe Russen iets flauwer; eerstgenoemde 104 a 104 en laatstgenoemde 104½ a 104½; roebels 68½.

Oostenrijk. 5 pCt. metaaliek onveranderd a 99½, naar 2½ pCt. weder veel vraag en met 58½ en ½ betaald.

Brazilië. 86; **Columbia** 22½; **compons** 5½.

Staatkundige toestand van ons Rijk.

Hoezeer de Nederlandsche natie in de aanspraak, waarmede het hoofd van den staat ontlaagt de vergadering der Staten-Generaal geopend heeft, geene geruststellende, noch nieuwe inlichtingen, betrekkelijk den staatkundigen toestand van ons rijk, heeft ontvangen, zoo verdienen zoo wel de zinsneden, betrekkelijk dit onderwerp, in de aanspraak voorkomende, als die, vervat in de aanspraak van den minister van financiën, bij de voordragt der financiële wetten, onze bijzondere oplettendheid. Het moet al dadelijk door ieder vriend van zijn vaderland, en bijzonder door den voorstander van den vrede, betreurd worden, dat de vijftien keer, dat de vergadering der Staten-Generaal voor *Oud-Nederland*, na den opstand en afval van *België*, geopend wordt, men nogmaals het bericht heeft moeten vernemen, dat de staatkundige toestand van het rijk onveranderd is gebleven. Alle pogingen, welke men mag, ja die men moet vooronderstellen, dat door de regering, gedurende meer dan vijf jaren, zijn aangewend, om eene minnelijke schikking met *België* te treffen, hebben dus, helaas! het uitkomst opgeleverd, dat wij even ver daarmee gevorderd zijn, als op den eersten dag, dat de onderhandelingen een aanvang hebben genomen, en bovendien, dat, terwijl men op dien dag nog de hoop koesterde, dat weldra die onderhandelingen tot een gewenscht einde zouden leiden, men thans zeer bevreesd is, dat, helzij de onderhandelingen weder worden opgevat, hetzij dezelve afgebroken en gestaakt blijven, daarvan geen gunstige uitslag is te voorzien. Wij begrijpen niet, hoe het bericht, dat de staatkundige toestand van ons rijk onveranderd is gebleven, gepaard kan gaan met de verzekering, dat onze betrekkingen tot de vreemde mogendheden van eenen vriendschappelijken aard zijn. Naar het ons toeschijnt, is het ééne gezegd lijnrecht in strijd met het andere. Indien toch de staatkundige toestand van ons rijk geene verandering heeft ondergaan, dan is dit het gevolg van het weifelend gedrag zijner schijnbare vrienden, of van de werkeloosheid zijner zoo genoemde vijanden. In beide gevallen, kunnen de betrekkingen met zulke mogendheden niet van eenen vriendschappelijken aard yezen. Was dit toch het geval, wij konden van derzelve vriendschap wel hebben mogen verwachten, dat zij aan ons land recht verschaft en eene minnelijke schikking met *België* tot stand gebragt hadden. Noch het een, noch het ander, hebben zij gedaan. Zij hebben ons in denzelfden besluiteloozen toestand gelaten, waarin wij ons sedert eenige jaren bevinden; zoodanige vriendschap is geenszins benijdenswaardig. Welligt slaat deze zinsnede echter op de benoeming van *ministers*, in plaats van *zaakgelastigden* van *Frankrijk* en *Engeland* aan ons hof. Niettegenstaande die benoeming, wel is waar, van de zucht, om met ons land nauwer betrekkingen te sluiten, schijnt te getuigen, zoo gelooven wij nogtans niet, dat door die benoeming de betrekkingen met die rijken van vriendschappelijken aard zijn geworden of zullen worden, daar wij nog geene verandering, hetzij van het Parijsche, hetzij van het Londensche kabinet, meenen te bespeuren, welke ons de hoop zou kunnen geven, dat men zich geneigder zou betoonen, om aan onze billijke vorderingen meerder gehoor te verleenen, hetwelk onzes bedunkens ook, zoo niet geheel onmogelijk, ten minste zeer moeilijk zou zijn, omdat zooporn door bloedverwantschap aan de Engelsche en Fransche vorsten verbonden is. Tot ondersteuning onzer meening diensangaande kan dienen dat het ons sedert eenige maanden, dat zoo vijandige dagblad *the Times*, dadelijk na de benoeming van den nieuwen Engelschen minister aan ons hof, als een bengelijk bericht mededeelde, dat men niet moest gelooven, dat het gevolg, noch het oogmerk dezer benoeming was, dat men met onze regering in nieuwe of oudere onderhandelingen zou treden en dat men, ten aanzien van eenige voornamste punten, dezelve in het gelijk zou stellen. Zoo versloog dan ook in één dag de hoop, welke bij deze benoeming door sommigen gekoesterd werd. « Bij het voortdurend « genis van gelegenheid, om de gestoorde verhouding van *Nederland* en *België*, « op eene waardige, met 's lands eer en belangen bestaantbare, wijze» aldus gaat de aanspraak voort, « te regelen, en bij de onzekerheid van den tijd, wanneer zich « zulk een meer gunstige uitzigten zullen opdoen, is het dan ook een hoofddoel « van ons zinnen gebleven, onze inwendige aangelegenheden zoodanig in te rigten, « dat het hooger der buitengewone omstandigheden, waarin wij steeds verke- « ren, een vreedzaam beginde onderdanen, min gevoelig worde.» Was de tweede zinsnede van de Koninklijke aanspraak ontmoedigend, de derde was dit niet minder, want niet alleen is daarin verklaard wordt, dat er geene gelegenheid bestaat; om de gestoorde verhouding tusschen *Nederland* en *België* te regelen, maar men komt er, zonder weerspreken, nog bij, dat de tijd onzeker is, wanneer zich daartoe meer gunstige uitzigten zullen opdoen. Het is dan niet verwonderlijk, dat 's Rijks staatkundige toestand onveranderd is gebleven, het is dan niet verwonderlijk, dat de gelegenheid, om tot eene regeling te komen, geheel rook, maar zelfs dat in

is onzeker, niet, dat zulke zal plaats hebben, niet, dat deze gelegenheid zich zal opdoen, maar wanneer zich daartoe *meer gunstige* uitzigten zullen opdoen. Wij leiden daaruit diensvolgens af, dat de uitzigten, welke men heeft, wegens den tijd, dat zich de gelegenheid zal opdoen, om eene schikking te treffen, niet zeer gunstig zijn, en trouwens uitzigten, is nog zoo onzeker, dat wij de geheele zinsnede, onzes inziens, aanmerken als te verstaan gevende, dat het onzeker is, wanneer eenige schikking zal plaats hebben, wanneer de gelegenheid zich daartoe zal aanbieden en wanneer zich zelfs daartoe uitzigten zullen opdoen. Wij gelooven niet, dat, vóór deze aanspraak, ons eene schikking in verder verschiet is toegezegd. In de eerste jaren na den Belgischen opstand gaf men de hoop te kennen, dat het weldra tot eene schikking zou komen, doch, na de aanspraak, welke de Natie thans heeft aangehoord, bestaat ook die hoop niet meer, en hangt alles van de onzekere, duistere, met eenen sluijer bedekte toekomst af. Dat gevoelen wordt, helaas! ondersteund door de niet zeer beugelijke woorden des ministers van financiën, uitgesproken in de zitting van de tweede kamer van den 22 October, « dat, namelijk, de plegtigste verzekeringen van « vriendschap en belangstelling (wij hebben hier boven de waarde dier verzekering- « gen aangetoond) het einde niet hebben doen bereiken van eene verwickeling, « even gewelddadig voortgebracht, als onbegrijpelijk bestendig; maar, wat onarmo- « ge gebeuren, welke tot ons door het wijs en regtvaardig albestuur voor de toe- « komst moge zijn beschoren, wij allen, en geheel het Nederlandsche volk, met « den Koning en met ons, verbeiden die toekomst met moed en geduld; en, in- « dien wij, even als onze voorvaderen, ons aan de beschikkingen van den regeer- « der der wereld kunnen onderwerpen, zoo zullen wij, even als zij, nimmer den « nek krommen onder het onregtvaardig geweld der menschen.» Alhoewel wij meermalen hebben opgemerkt, dat de minister van financiën, bij het voordragen van financiële wetten, de zaken niet altijd van de schoonste zijde beschouwt, zoo merken wij bovengemelde zinsnede als niet in het minst geruststellende, noch als hoop gevende, aan. Zij doet zien, dat de toekomst geheel onzeker is; het blijkt daaruit, dat nog niets, nopens de oplossing der staatkundige verwickelingen, niet alleen is vastgesteld, maar zelfs niet is ontworpen; het blijkt daaruit, dat alle sinds vijf jaren gewisselde staatsstukken niet tot het minste geléid hebben, en het blijkt daaruit duidelijk, dat ons niets overblijft dan moed en geduld te behouden. Diep betreurenswaardig is zulk een toestand; diep te betreuren zijn de oorzaken eener zoodanige verwickeling; diep betreurenswaardig kunnen er de gevolgen van zijn. Indien niet de minister in den verderen loop zijner aanspraak gezegd had, dat het departement van buitenlandse zaken, bij het uitzigt op vermeerdering van diplomatieke betrekkingen, op eenige uitbreiding van fondsen aanspraak zou hebben kunnen maken, dan zou zeker, na 's Konings aanspraak en na die des ministers, alle hoop, allen moed, alle geduld, veylogen en ons onvallen zijn. Nu echter verlevendigt zich die hoop, en wenschen wij slechts, dat wij ons aan geen stroohalm vasthouden. Aan het slot der Koninklijke aanspraak wordt verklaard, dat Z. M. de hoop blijft voeden, dat, bij het voortdurend bestaan van eenen goddienszigen zin en van den geest van eendragt en orde, wij eene blijde uitkomst van de goedheid des Almagtigen mogen verwachten. Wij willen geenszins in het minste aangeleiding geven, om die mogelijkheid eener blijde uitkomst uit te sluiten, doch bejammeren, dat ook deze woorden zoo onbepaald zijn, want het schijnt ons toe, dat, wanneer men de hoop blijft voeden, die hoop zich ook wel het verlevendigt. Het is, onzes bedunkens, uit die woorden op te maken, dat het onzeker is, wanneer en of die blijde uitkomst, immers vooreerst, zich wel zal opdoen. Is dit het geval, dan zal het wel onnoodig wezen, dat wij weder herhalen de talrijke nadeelige gevolgen, welke daaruit voortvloeijen, de strooming, welke men in alle zaken, ten gevolge der bestaande onzekerheid, waarneemt en opmerkt, de moeilijkheden, die daaruit ontstaan, de nadeelen, welke daardoor worden ondervonden, en de bezwaren, waartoe die toestand aanleiding geeft. Hoe geneigd wij dertalve zijn, om mede te werken, door vertrouwen en ondersteuning te verleenen, tot bereiking van het gewenschte doel, eene blijde uitkomst, zoo zijn wij te zeer doordrongen van de noodzakelijkheid, om den tegenwoordigen onzekeren toestand te doen ophouden, om alle middelen aan te wenden ten einde eene uitkomst te verkrijgen, dat wij het onzen pligt rekenen, om, zoo lang dit door allen gewenscht tijdstip niet zal genaderd zijn, daarop met kracht, met ernst en met nadruk aan te dringen, ons verzekerd houdende niet alleen van de ondersteuning van alle weldenkenden en welgezinden, maar ons tevens overtuigd houdende, dat de vrede en eene regeling der Belgische aangelegenheden de beste middelen zijn, om de welvaart van het geheele land te bevorderen, tenzoo wel aan handel en landbouw, als aan fabrieken en scheepvaart voortdurend belei en vooruitgang te verzekeren. Indien, bij al het treurige, dat 's Konings en 's Ministers woorden bij ons heeft verwekt, nog iets onze smart kon lenigen, het waren de in Zr. Ms. aanspraak voorkomende woorden: *NEDERLAND EN BELGIË*. Dit doet ten minste zien, dat de verwachting der Nederlandsche Natie niet wordt miskend, en dat het hoofd van den staat zelf *Nederland* als een van *België* afgescheiden staat beschouwt. *België* is door den Koning uitgesproken ken en *België* wordt grelij door ieder Nederlander herhaald. Nadat de Koning deze merkwaardige woorden *Nederland en België* heeft doen hooren, kan er noch binnen 's lands, noch buiten 's lands (onder welk laatste wij ons een gevoegen stellen, *België* te begrijpen), over de bedoelingen onzer regering enige twijfel meer bestaan. Dit is de eenige geruststelling, welke wij vóór de toekomst in de laatste met de Staten-Generaal gewisselde stukken hebben opgemerkt, en wij achten het dubbel belangrijk op dit punt te staan, omdat daarvoor Belgische fabriquanten, Belgische ambtenanten en Belgische intriganten zullen zien, dat zij eene hoop op eene restauratie in hun land geenszins door den Koning van *Nederland* wordt gedield. Het smart ons, uit de aangehaalde zinsnede op te merken, dat het de bedoeling der regering niet schijnt, om eene in April jl. aan de Staten-Generaal gedane staatkundige mededeeling aan de natie kenbaar te maken, noch om dat wetgevend lichaam met eenige nieuwe mededeeling te bezighen. Het is inderdaad ongelukkig, dat men niet moet verklaren, dat er niets veel mede te deelen;

maar, dat men niet heeft kunnen besluiten, om openbaar te maken, hetgeen reeds zoo velen weten, schijnt ons toe een gehrek van vertrouwen te zijn, hetwelk wij bij de openhartige Nederlandsche regering niet hadden gewenscht te moeten ontvaren. Wij herhalen een vroeger gezegde dienaangaande, te weten, dat geen ontzag voor de diplomatie eenige hinderpaal in die mededeeling kan stellen; de ondervinding heeft geleerd, wat wij aan de vreemde diplomatie te danken hebben. Dat men dan niet meer aarzelt, om de natie te onderrigten, welke de staat der betrekkingen en der onderhandelingen met de buitenlandsche mogendheden sedert de zending van den graaf VAN RHEEDT naar Nassau is. Die mededeeling alleen kan haar mogelijk benigens bemoeiden bij al het ontmoedigende, hetwelk zij over haren staatkundigen toestand in de laatste dagen vernomen heeft.

Nadat wij thans het staatkundig gedeelte der Koninklijke aanspraak en van die des ministers van finantien hebben behandeld, behouden wij ons voor, om nader op die beide staatsstukken, voor zoo veel 's rijks inwendigen toestand, en meer bijzonder die der finantien, der wetgeving, enz., betreft, terug te komen.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 29 Oct. 1 El 4 Palm 4 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 0 D
Den 30 Oct. 1 El 4 Palm 1 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 3 D

Getrouwd:

D. VAN WALREE,
en
S. C. CAMP.

ZOTPHEN,
den 30sten October
1835.

Op den Huize Rosendael, bij Arnhem, beviel, den 26sten October 1835, allervoorspoedigst van eene DOCHTER de Hoog Wel. Geboren Vrouwe **BARONNESSE TORCK VAN ROSENDAEL**, Geboren **HUISSSEN VAN KATTENDIJK**.

Mr. **WILLEM HENDRIK TAAJ**, openbaar Notaris, residierende te Arnhem, als daartoe door de Regtbank van eersten aanleg, zitting houdende te Arnhem, gecommiteerd, is van meening, om, namens de erfgenamen van wijlen den Wel Edet Geboren Heer **MICHIEL HENDRIK VAN DEN OUBLAND** en Vrouwe **JOHANNA CATHARINA VAN ESTVELT** in leven Ehelieden, ten Huize van den Kastelein **JEAN ROBERT**, in het Logement het *Hôtel der Nederlanden*, aan de groote Markt te Arnhem, in het openbaar, op Vrijdag den 13den November 1835, des nademiddags om 5 uren precies, bij inzet, op genot van hooggeld, te veilen, en 14 dagen daarna, zijnde Vrijdag den 27sten November, ter zelve uur, bij toeslag te verkoopen, de navolgende **ONROERENDE GOEDEREN**, behorende tot voorschrevene nalatenschappen als:

IN HET KWARTIER NYMEGEN.

10. Eene **UITERWAARDSWEIDE**, gelegen te *Beuningen*, Sectie A No. 5, groot 6 Bunders, 47 Roeden en 10 Ellen; pachters **PETER WOUTERS** en **LUCAS DERKS**.
20. Een stuk **WEILAND**, gelegen in de Buurtschap *Lien den*, gemeente *Elst*, Sectie A No. 37, groot 4 Bunders en 11 Roeden; pachter **BERNARDUS ROGGEN**.
30. Eene **HOFSTED**, gelegen in den *Sneuenhoek*, gemeente *Elst*, bestaande in **HUIS, SCHUUR, BOOMGAARD** en **TABAKSLAND**, te zamen, Sectie G No. 32, 33 en 34, groot 87 Roeden en 20 Ellen; pachter **JAN VAN EIMEREN**.
40. Eene **HOFSTED**, gelegen in de gemeente *Valburg*, bestaande uit **HUIS, SCHUUR** en **TABAKSLAND**, te zamen Sectie C No. 67 en 68, groot 19 Roeden en 50 Ellen; pachter **BEREND DERKSEN**.
50. Eene **WEIDE**, gelegen te *Bemmel*, de *Klaverkamp* genaamd, Sectie A No. 16 en 17, groot 5 Bunders, 72 Roeden en 90 Ellen; pachter **G. VAN GENDT**.
60. Een Parcele **BOUWLAND**, gelegen te *Angeren*, de *Nroltjes* genaamd, Sectie B No. 163, groot 2 Bunders en 33 Roeden; halfhouwer **JOHANNES VERHEIJEN**.
70. Een parcele **BOUWLAND**, gelegen in de *Hooven* te *Huissen*, Sectie G No. 173, groot 2 Bunders, 73 Roeden en 50 Ellen.
80. Een parcele **BOUWLAND**, gelegen als voren, Sectie G No. 185, groot 2 Bunders, 97 Roeden en 80 Ellen; pachters van No. 7 en 8, **JAN VAN BRAGT** en **GRADUS GIESEN**.
90. Een stukje **TABAKSLAND**, *Maormansboomgaard* genaamd, gelegen bij *Huissen*, Sectie E No. 283, groot 25 Roeden en 40 Ellen; pachter **GERARDUS BERENDS**.
100. Eene **ERFPACHT** van f 42.00 in het Jaar, uit ongeveer 1½ Bander land, in de *Hooven*, te *Huissen*, ten lasten van **JOHANNES NYENHUIS**.
110. Eene **UITERWAARDSWEIDE**, gelegen in den polder van *Meijnerswijk*, gemeente *Elden*, genaamd de *Zee van morgen*, Sectie A No. 149, 150 en 151, groot 4 Bunders, 78 Roeden en 60 Ellen.
120. Eene dito **WEIDE**, gelegen als voren, de *Vijf morgen* genaamd, Sectie A No. 154 en 163, groot 5 Bunders, 22 Roeden en 80 Ellen.

130. Eene dito **WEIDE**, gelegen als voren, de *Gresink* genaamd, Sectie A No. 155, 156 en 162, groot 6 Bunders, 9 Roeden en 70 Ellen.

Zellende de sub No. 11, 12 en 13 aan elkander, gelegene Uiterwaarden, mede in eene massa worden geveild.

140. Eene **HOFSTED**, mede gelegen in de Gemeente *Elden*, aan de *Meijnerswijksche straat*, de *Kloekhen* genaamd, bestaande in **HUIS**, met **STALLING** en **TUINGROND**, Sectie A No. 72, 73 en 74, groot 43 Roeden en 20 Ellen; pachter **DERK KLAASSEN**.

150. Een **ELZENPAS**, gelegen in de Gemeente *Elden*, aan den dijk naar *Driel* en de *Klapstraat*, Sectie C No. 66, 66c, 67, 69, 91, 92, 304, 305 en 303, groot 6 Bunders, 32 Roeden en 32 Ellen.

IN HET KWARTIER EN DE GEMEENTE ARNHEM.

160. Een **HUIS** met **TABAKSCHUUR**, gelegen aan den *Rosendaalschen weg*, Sectie C No. 377; pachter **JOHANNES WIDEEMSEN**.

170. Een stuk **BOUWLAND**, gelegen in den *Hazelweg*, Sectie N No. 386, groot 1 Bunder, 20 Roeden en 80 Ellen; pachter **JACOBUS WILHELMUS**.

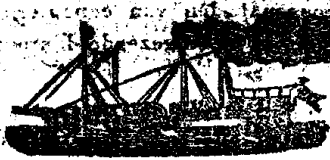
Zijnde de grootte van bovenstaande parcellen naar de opmeting van het Kadaster opgegeven, en die breeder bij de bijlatten omschreven. Ten opzichte derzelve, even als over de voorwaarden van verkoop, zijn meerdere inlichtingen te bevragen ten Kantore van den bovengenoemden Notaris **Mr. W. H. TAY**; brieven franco.

MAGAZIJN VAN MODES.

De ondergeteekende heeft de eer de Dames te berigten, dat zij hebben een schoon Assortiment **MODELLEN** voor **HOEDEN EN MUTSEN**, benevens **Moderne OMSLAGDOEKEN**, voor het *Wintersaizoen*, ontvangen heeft.
HEER BENJAMINS,
Geb. **CALIS.**

KENNISGEVING

Aan mijn geëerde begunstigers, dat ik ondergeteekende, **GOUDEN KUNSTHARWERKER**, mijnen Winkel en Fabrick verplaatst heb in de *Zwanensteeg*, L. E. No. 34.
Arnhem, den 30sten October 1835.
B. A. SEGHERS.

STOOMBOOT-MAATSCHAPPIJ.

Dienst tusschen Rotterdam, Arnhem en Keulen.
De Directie der Nederlandsche Stoomboot-Maatschappij maakt bekend, dat, gedurende de Maand November, in de afvaartdagen der Stoombooten eenige veranderingen noodig geworden zijn, en dezelve vastgesteld zijn, als volgt:
Van *Rotterdam naar Arnhem*:
Maandags morgens ten 6 uren.
Van *Arnhem naar Keulen*:
Dingdags morgens ten 6 uren.
Van *Keulen naar Arnhem*:
Vrijdags morgens ten 6 uren.
Van *Arnhem naar Rotterdam*:
Zaturdags morgens ten 9½ uren.

- Bij **L. E. BOSCH**, te *Utrecht*, is van de pers gekomen, en doot hem bij de voornaamste Boekhandelaars verkrijgbaar gesteld:
- I. Raad en opwekking aan Hervormde Christenen van de verschillende denkwijzen, ter bevordering van eene wenschelijke eensgezindheid; gr. 8vo. f 0,40
 - II. P. G. VAN DAM, Muzijk-onderwijzer te *Utrecht*, Wordenlijst van in de hedendaagche Muzijk gebezigde uitdrukkingen. 16mo. f 0,30.
 - III. L. E. BOSCH, Iets over Paus *Adriaan VI.*, de afkomst en eenige leevensschets van dien *Utrechtenaar*. 1ste Gedeelte. f 1
 - IV. Strekkende ter wederlegging van het aangevoerde van den Heer *Mr. J. Schellama* namens dien Paus en het huis *Brandae*, in No. 2 van het Tijdschrift voor geschiedenis, oudheden en statistiek van *Utrecht*, waartoe het levens tot eene bijlage kan dienen.
 - V. **W. BOSCHER**, Hoogleraar aan de Universiteit te *Utrecht*, Leiding tot de kennis der Geschiedenis der Nederlanden, inzonderheid de bij Akademies, Gedeelte f 0,25.
 - VI. **W. BOSCHER**, Hoogleraar aan de Universiteit te *Utrecht*, Geschiedenis der Nederlanden. gr. 8vo. a 15 Cent het vel.
 - VII. **G. LA MOTHE**, Petite Grammaire ou premiers principes de la langue Française. 12mo. f 0,50.
 - VIII. Exercices Grammaticaux, appliqués aux règles de la grammaire de **G. LA MOTHE**. Ouvrage à l'usage des Ecoles des Pays-Bas. 12mo. f 0,25.
 - IX. **C. VAN DER MEULEN**. Allereerst leerboekje der Fransche taal. Eerste Gedeelte 12mo. f 0,30.
 - X. **C. VAN DER MEULEN**. Korte behandeling van het *Voorstel*. 12mo. f 0,25.
 - XI. Kort verslag van het zoo Geruchmakend Gedrag des afgetogen *Presidenten* **H. P. SCHÖTTEN**, in de Hervormde *Conventen Doovers*, *Gedoren*, en *Gedoren*, *doovers* vriend der *waarheid*, f 0,25.